

зустрічей успішних випускників зі студентською молоддю з метою доведення впливу освіти та самовдосконалення, самостійного навчання на кар'єрний та особистісний розвиток. Третє – зміна в навчальних планах підготовки фахівців, а саме значне збільшення часу виробничої практики з реальним працевлаштуванням для студентів старших курсів бакалаврату. Для цього четвертий рік навчання можливо перевести на заочну форму з переміщенням частки дисциплін, які викладаються на цьому курсі, пропорційно на три попередніх роки навчання і залишенням на четвертому курсі дисциплін практичної спрямованості. Це дасть реальну можливість отримати місце працевлаштування за фахом на умовах практики, випробувати власні можливості, отримати досвід практичної роботи і виконати кваліфікаційні роботи на більш високому рівні з практичною спрямованістю. І четверте – створення при закладі вищої освіти виробничої бази для стажування майбутніх фахівців.

Зараз актуалізується так звана «проектна» модель організації СРС. Змістом самостійної роботи студента в подібній моделі є створення конкретного проекту, залежно від напрямку підготовки це може бути презентація за результатами дослідження, звіт, аналітична доповідь, есе, огляд наукової літератури, вирішення конкретного прикладного завдання і т. п.

Вирішальна роль у підвищенні якості навчання та організації СРС належить викладачеві, який повинен працювати не зі студентом «взагалі», а з конкретною особистістю, з її сильними та слабкими сторонами, індивідуальними здібностями і схильностями. Завдання викладача – побачити і розвинути кращі якості студента як майбутнього фахівця високої кваліфікації.

У складних умовах важливо підтримувати себе мотивацією праці не тільки заради творчого саморозвитку, забезпечення і майбутнього родини, а й мотивацією відповідальності перед совістю, молоддю, яка навчається, перед Богом.

І. Л. Назаренко

ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ ШЛЯХОМ ПОСИЛЕННЯ КОНТРОЛЮ

Самостійна робота є важливою складовою успішного навчання студента, особливо студента-заочника, у якого лише 10–20 годин викладання дисципліни припадає на аудиторні заняття, а решта 100-140 годин – на самостійну роботу.

Але більшість нехтує цією складовою, студенти денного навчання – через недостатній самоконтроль і розпорошення сил, невміння ефективно організувати свій час, заочники – здебільшого через зайнятість на роботі та в сім'ї. Втім багато хто зі студентів денної форми навчання вже з II-III курсів також працює.

Пропонуємо для підвищення ефективності самостійної роботи студентів посилити одну з функцій менеджменту – контроль, який необхідно провадити з використанням сучасних засобів зв'язку. Наприклад, створити групи заочників у Viber та зобов'язати їх двічі на місяць звітувати про те, що зроблено із самостійної роботи. Для цього необхідно буде розділити самостійну роботу на відповідні блоки і розробити критерії оцінювання виконання кожного блока (можливо, прості – у форматі «склав» / «не склав»).

Тобто посилення зв'язку з викладачем, відсутність 3-4-місячної перерви у навчанні між сесіями, коли студент з різних причин нехтує виконанням самостійної роботи, сприятиме підвищенню ефективності навчання.

У студентів денної форми навчання таке використання сучасних засобів (соціальних мереж, Viber тощо) буде затребуваним (зважаючи на той факт, що вони вже активно використовують ці соцмережі для спілкування з друзями, для самовираження, пошуку інформації тощо) і корисним для навчання.

Впровадження цієї пропозиції, безсумнівно, вимагатиме від викладачів додаткового часу, але, враховуючи все вищесказане, сприятиме підвищенню успішності студентів.

О. М. Полякова, О. В. Шраменко

КОМПЕТЕНТІСНИЙ ПІДХІД ДО ОРГАНІЗАЦІЇ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ

Соціально-економічні перспективи розвитку професійної освіти ґрунтуються на підготовці сучасних конкурентоспроможних фахівців, посиленні зв'язку освіти з практикою і реальними потребами суспільства.

Наблизити навчальну діяльність студентів до майбутньої професійної діяльності дозволяє компетентнісний методологічний підхід. Основна ідея цього підходу полягає у тому, що головним результатом освіти є не окремі знання, вміння і навички, а здатність і готовність випускника до ефективної та продуктивної діяльності в різних соціально значущих ситуаціях. Компетентність студента виражається у здатності і готовності приймати рішення у реалізованій діяльності, освоювати форми і способи вдосконалення майбутньої професійної діяльності.

У рамках компетентнісного підходу підготовки фахівців основою освітнього процесу є самостійна робота студентів, яка розглядається як внутрішньо вмотивована діяльність, що сприяє поступовому переходу від навчання до професійної діяльності. Тобто в процесі самостійної роботи студентів формуються рефлексивні знання, вміння і виробляються якості особистості, необхідні для вирішення професійних завдань.